

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1794/2006

frá 6. desember 2006

um sameiginlegt gjaldtökukerfi fyrir flugleiðsöguþjónustu

(Texti sem varðar EES)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 550/2004 frá 10. mars 2004 um að veita þjónustu á sviði flugleiðsögu í samevrópska loftrýminu (þjónustureglugerðin) ⁽¹⁾ einkum 4. mgr. 15. gr.,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 549/2004 frá 10. mars 2004 um setningu rammaákvæða um að koma á samevrópsku loftrými (rammareglugerðin) ⁽²⁾, einkum 2. mgr. 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Framkvæmdastjórninni ber að koma á sameiginlegu gjaldtökukerfi fyrir flugleiðsöguþjónustu í öllu Bandalaginu. Reglugerð sem gildir milliliðalaust er best til þess fallin til að tryggja einsleita beitingu sameiginlegs gjaldtökukerfis fyrir samevrópska loftrýmið.
- 2) Evrópustofnunin um öryggi flugleiðsögu hefur fengið umboð, í samræmi við 1. mgr. 8. gr. rammareglugerðarinnar til að aðstoða framkvæmdastjórnina við að setja framkvæmdarreglur um sameiginlegt gjaldtökukerfi fyrir flugleiðsöguþjónustu. Reglugerð þessi er byggð á skýrslunni frá 29. október 2004 sem var tekin saman innan ramma umboðsins.
- 3) Þróun á sameiginlegu gjaldtökukerfi fyrir flugleiðsöguþjónustu, sem veitt er á öllum stigum flugs, er afar mikilvæg fyrir framkvæmd samevrópska loftrýmisins. Kerfið ætti að stuðla að meira gagnsæi að því er varðar ákvörðun, álagningu og innheimtu gjalda af loftrýmisnotendum. Kerfið ætti einnig að hvetja til þess að flugleiðsöguþjónusta sé veitt á öruggan, skilvirkan og árangursríkan hátt til notenda flugleiðsöguþjónustu sem fjármagna kerfið og stuðla að samþættri þjónustustarfsemi.
- 4) Í samræmi við heildarmarkmið um að auka kostnaðarhagkvæmni flugleiðsöguþjónustu, ætti gjaldtökukerfið að stuðla að aukinni kostnaðar- og rekstrarhagkvæmni.
- 5) Til að veita farþegum aðgang að kerfinu fyrir flutninga í lofti, og einkum að smáum og miðlungsstórum flugvöllum jafnt sem stærri flugvöllum á viðunandi verði, skulu aðildarríkin geta beitt sama einingarverði fyrir innheimtu aðflugsgjalda á öllum flugvöllum sem fá þjónustu frá sama veitanda flugleiðsöguþjónustu, eða eftir atvikum mörgum flokkum slíkra flugvalla, til að standa straum af heildarkostnaði við þjónustu á aðflugssvæði.
- 6) Sameiginlega gjaldtökukerfið skal vera í samræmi við 15. gr. Chicago-samningsins um alþjóðlegt almenningflug frá 1944.
- 7) Þar eð meirihluti aðildarríkjanna er aðili að marghliða samningi Evrópustofnunar um öryggi flugleiðsögu varðandi leiðargjöld frá 12. febrúar 1981 og Bandalagið hefur undirritað bókunina um aðild að endurskoðuðum samningi Evrópustofnunarinnar um öryggi flugleiðsögu, skulu reglurnar, sem settar eru í þessari reglugerð, vera í samræmi við leiðargjaldakerfi Evrópustofnunarinnar um öryggi flugleiðsögu.
- 8) Gjaldtökukerfið ætti að veita möguleika á hámarksnýtingu loftrýmis, að teknu tilliti til flæðis flugumferðar, einkum innan starfrænna loftrýmisumdæma sem komið er á í samræmi við 5. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 551/2004 um skipulag og notkun loftrýmis í samevrópska loftrýminu (loftrýmisreglugerðin) ⁽³⁾.
- 9) Í samræmi við yfirlýsinguna, sem fylgir með loftrýmisreglugerðinni ⁽⁴⁾, mun framkvæmdastjórnin semja skýrslu eigi síðar en árið 2008 um reynsluna af því að koma á fót starfrænum loftrýmisumdæmum. Á þeim tíma mun framkvæmdastjórnin meta erfiðleikana sem kunna að koma upp við að halda úti aðskildu einingarverði innan starfrænna loftrýmisumdæma.
- 10) Nauðsynlegt er að setja kröfur um að fullnægjandi og gagnsæjar upplýsingar um kostnaðargrunninn verði gerðar aðgengilegar fulltrúum loftrýmisnotenda og lögbærum yfirvöldum, þegar þar að kemur.
- 11) Gjöldin sem lögð eru sérstaklega á léttari loftför ættu ekki að verða letjandi að því er varðar notkun á aðstöðu og þjónustu sem nauðsynleg er fyrir öryggi eða innleiðingu nýrra aðferða og tækni.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 96, 31.3.2004, bls. 10.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 96, 31.3.2004, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 96, 31.3.2004, bls. 20.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 96, 31.3.2004, bls. 25.

- 12) Við útreikninga á gjöldum fyrir flugleiðsöguþjónustu á aðflugssvæði skal tekið tillit til þess að sú þjónusta er annars eðlis en leiðarþjónusta flugleiðsöguþjónustu.
- 13) Aðildarríkin ættu að eiga möguleika á því að ákvarða einingarverð sín sameiginlega, einkum þar sem gjaldtökusvæði ná yfir loftrými sem tilheyra fleiri en einu aðildarríki eða þegar þau eru aðilar að sameiginlegu leiðargjaldakerfi.
- 14) Til þess að bæta skilvirkni gjaldtökukerfisins og til að draga úr vinnuálagi í stjórnsýslu og reikningsskilum, eiga aðildarríkin að geta sameiginlega innheimt leiðargjöld með sameiginlegu leiðargjaldakerfi þar sem eitt gjald er fyrir hvert flug.
- 15) Mikilvægt er að styrkja réttarræði sem nauðsynleg eru til að tryggja skjóta og fulla greiðslu notenda flugleiðsöguþjónustu á gjöldum fyrir flugleiðsögu.
- 16) Gjöld sem leggja skal á notendur loftrýmis skulu ákveðin og þeim beitt á sanngjarnan og gagnsæjan hátt, eftir samráð við notendur. Slík gjöld skulu endurskoðuð reglulega.
- 17) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar um samevrópskt loftrými.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Efni og gildissvið

1. Í þessari reglugerð er mælt fyrir um nauðsynlegar ráðstafanir til þróunar á gjaldtökukerfi fyrir flugleiðsöguþjónustu sem er í samræmi við leiðargjaldakerfi Evrópustofnunar um öryggi flugleiðsögu.

2. Þessi reglugerð gildir um flugleiðsöguþjónustu sem fengin er frá veitendum flugumferðarþjónustu sem tilnefndir eru í samræmi við 8. gr. í reglugerð (EB) nr. 550/2004 og frá veitendum veðurþjónustu, ef þeir eru tilnefndir í samræmi við 1. mgr. 9. gr. þeirrar reglugerðar, og um almenna flugumferð innan Evrópu- og Afríkusvæða Alþjóðaflugmálastofnunarinnar (ICAO EUR AFI) þar sem aðildarríkin eru ábyrg fyrir því að veita flugleiðsöguþjónustu.

3. Aðildarríkin mega beita þessari reglugerð gagnvart flugleiðsöguþjónustu sem veitt er í loftrými sem er á ábyrgð þeirra innan annarra svæða Alþjóðaflugmálastofnunarinnar, að því tilskildu að þau tilkynni framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um það.

4. Aðildarríkin mega beita þessari reglugerð gagnvart veitendum flugleiðsöguþjónustu sem hafa fengið leyfi til að veita flugleiðsöguþjónustu án vottunar, í samræmi við 5. mgr. 7. gr. þjónustureglugerðarinnar.

5. Aðildarríkin geta ákveðið að beita ekki þessari reglugerð gagnvart flugleiðsöguþjónustu sem veitt er á flugvöllum með færri en 50 000 flutningaflugshreyfingar á ári, án tillits til hámarksflugtaksmassa eða fjölda farþegasæta, „hreyfingar“ eru tilgreindar sem samtala flugtaks- og landingartilvika, reiknað sem meðaltal undanfarinna þriggja ára.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um það. Framkvæmdastjórnin mun birta reglulega uppfærða skrá yfir flugvelli með undanþágur.

6. Með fyrirvara um beitingu meginreglna sem um getur í 14. og 15. gr. þjónustureglugerðarinnar, geta aðildarríkin ákveðið að reikna ekki út gjöld aðflugssvæðis eins og mælt er fyrir um í 11. gr. þessarar reglugerðar og ákvarða ekki einingarverð fyrir aðflugssvæði eins og um getur í 13. gr. þessarar reglugerðar að því er varðar flugleiðsöguþjónustu sem veitt er á flugvöllum með færri en 150 000 flutningaflugshreyfingar á ári, án tillits til hámarksflugtaksmassa eða fjölda farþegasæta, „hreyfingar“ eru tilgreindar sem samtala flugtaks- og landingartilvika, reiknað sem meðaltal undanfarinna þriggja ára.

Áður en sú ákvörðun er tekin skulu aðildarríkin annast mat á því hversu vel skilyrðin, sem mælt er fyrir um í I. viðauka, þ.m.t. samráð við fulltrúa loftrýmisnotenda, eru uppfyllt.

Endanlegt mat á því hvort skilyrðin eru uppfyllt og ákvörðun aðildarríkisins skal birta og senda framkvæmdastjórninni, og skal rökstyðja ákvörðun aðildarríkisins að fullu, þ.m.t. niðurstöður samráðs við notendur.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð gilda skilgreiningarnar í 2. gr. ramma-reglugerðarinnar.

Að auki er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „notandi flugleiðsöguþjónustu“: flugrekandi loftfarsins á þeim tíma þegar flugið átti sér stað eða, ef ekki er vitað hver flugrekandinn er, eigandi loftfarsins, nema hann geti sannað að annar einstaklingur hafi verið flugrekandi á þeim tíma,

- b) „fulltrúi loftrýmisnotenda“: sérhver löggjafarsona eða aðili sem stendur vörð um hagsmuni hóps eða nokkurra hópa notenda flugleiðsöguþjónustu,
- c) „blindflugsreglur“: blindflugsreglur eins og þær eru skilgreindar í 2. viðauka við samninginn um alþjóðlegt almenningflug frá 1944 (tíunda útgáfa — júlí 2005),
- d) „sjónflugsreglur“: sjónflugsreglur eins og þær eru skilgreindar í 2. viðauka við samninginn um alþjóðlegt almenningflug frá 1944 (tíunda útgáfa — júlí 2005),
- e) „gjaldtökusvæði leiðargjalda“: hluti loftrýmis sem einn kostnaðargrunnur og eitt einingarverð hefur verið ákveðinn fyrir,
- f) „aðflugsgjaldsvæði“: flugvöllur eða hópur flugvalla þar sem einn kostnaðargrunnur og eitt einingarverð hefur verið ákveðinn fyrir,
- g) „flutningaflug“: öll starfræksla loftfars sem felur í sér flutninga á farþegum, farni eða pósti gegn greiðslu eða leigugjaldi.

3. gr.

Meginreglur gjaldtökukerfisins

- Gjaldtökukerfið skal endurspeglar kostnaðinn sem til fellur, beint eða óbeint, við veitingu flugleiðsöguþjónustu.
- Kostnaðinn við leiðarþjónustu ber að fjármagna með leiðargjöldum sem lögð eru á notendur flugleiðsöguþjónustu.
- Kostnaðinn við aðflugssvæðaþjónustu ber að fjármagna með aðflugssvæðagjöldum sem lögð eru á notendur flugleiðsöguþjónustu og/eða öðrum tekjum, þ.m.t. vixlniðurgreiðslur í samræmi við lög Bandalagsins.
- Ákvæði 2. og 3. mgr. skulu ekki hafa áhrif á fjármögnun undanþágu ákveðinna notenda flugleiðsöguþjónustu gegnum aðrar fjármögnunarleiðir í samræmi við 9. gr.
- Gjaldtökukerfið skal veita gagnsæi og samráð um kostnaðargrunn og um skiptingu kostnaðar milli ólíkrar þjónustu.

4. gr.

Gjaldtökusvæðum komið á fót

- Aðildarríkin skulu koma á fót gjaldtökusvæðum í loftrými sem er á þeirra ábyrgð þar sem flugleiðsöguþjónusta er veitt loftrýmisnotendum.

2. Gjaldtökusvæðin skulu skilgreind á þann hátt sem samrýmist flugstjórnarstarfsemi og –þjónustu að höfðu samráði við fulltrúa loftrýmisnotenda.

3. Gjaldtökusvæði fyrir leiðargjöld skulu ná frá jörðu, til og með efra loftrými, með fyrirvara um þann möguleika aðildarríkis að koma á fót sérstöku svæði rými fyrir flókin aðflugssvæði að höfðu samráði við fulltrúa loftrýmisnotenda.

4. Ef innheimtussvæði ná yfir loftrými sem tilheyrir fleiri en einu aðildarríki skulu hlutaðeigandi aðildarríki gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja samræmi og einsleitni við beitingu þessarar reglugerðar gagnvart viðkomandi loftrými. Þau skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og Evrópustofnuninni um öryggi flugleiðsögu um það.

II. KAFLI

KOSTNAÐUR VIÐ VEITINGU FLUGLEIÐSÖGUÞJÓNUSTU

5. gr.

Gjaldgeng þjónusta, aðstaða og starfsemi

1. Veitendur flugleiðsöguþjónustu, sem um getur í 2. og 4. mgr. 1. gr., skulu ákvarða kostnaðinn sem til fellur við veitingu flugleiðsöguþjónustu í tengslum við aðstöðu og þjónustu sem veitt er og framkvæmd samkvæmt flugleiðsöguáætlun Alþjóðaflugmálastofnunarinnar fyrir Evrópusvæðið á gjaldtökusvæðum sem eru á þeirra ábyrgð.

Í þessum kostnaði skal felast sameiginlegur stjórnar-kostnaður, þjálfun, athuganir, prófanir og tilraunir ásamt rannsóknunum og þróun sem úthlutað er til þessarar þjónustu.

2. Aðildarríkin geta ákvarðað eftirfarandi kostnað þegar hann fellur til í tengslum við veitingu flugleiðsöguþjónustu:

- kostnaður sem fellur til hjá viðkomandi landsyfyrvaldi,
- kostnaður sem fellur til hjá viðurkenndum stofnunum, eins og um getur í 3. gr. þjónustureglugerðarinnar,
- kostnaður sem fylgir alþjóðasamningum.

3. Með fyrirvara um aðrar fjármögnunarleiðir og með hátt öryggisstig, kostnaðarhagkvæmni og þjónustuveitingu í huga, er heimilt að nota gjöldin til að fjármagna verkefni sem eiga að vera tilteknum hópum loftrýmisnotenda og/eða tilteknum hópum veitenda flugleiðsöguþjónustu til aðstoðar við að bæta sameiginleg flugleiðsöguþjónustu, veitingu flugleiðsöguþjónustu og notkun loftrýmis í samræmi við lög Bandalagsins.

6. gr.

Útreikningur á kostnaði

1. Kostnaðurinn við gjaldgenga þjónustu, aðstöðu og starfsemi í skilningi 5. gr. skal ákveðinn í samræmi við reikningana sem um getur í 12. gr. þjónustureglugerðarinnar fyrir tímabilið frá 1. janúar til 31. desember. Hins vegar má dreifa áhrifunum, sem eingöngu koma fram einu sinni og eru afleiðing af upptöku alþjóðlegra reikningsskilastaðla, yfir tímabil sem ekki skal vera lengra en 15 ár.

2. Sundurliða skal kostnaðinn, sem um getur í 1. mgr. í kostnað vegna starfsmanna, annan rekstrarkostnað, kostnað vegna afskrifta, fjármagnskostnað og sérstakan kostnað, þ.m.t. óendurheimtanlegir skattar og tollar sem hafa verið greiddir og allur annar tengdur kostnaður.

Kostnaður vegna starfsmanna skal fela í sér brúttó launakjör, greiðslur vegna yfirvinnu, framlag vinnuveitenda til almanna-tryggingakerfa auk kostnaðar vegna lífeyristrygginga og annarra bóta.

Annar rekstrarkostnaður skal fela í sér kostnað sem fellur til við kaup á vörum og þjónustu sem notuð er til að veita flugleiðsöguþjónustu, einkum útivistuð þjónusta, s.s. fjarskipti, utanaðkomandi starfsmenn t.d. ráðgjafar, efni, orka, nauðsynjar, leiga á byggingum, búnaður og aðstaða, viðhald, kostnaður við tryggingar og ferðakostnaður. Ef veitandi flugleiðsöguþjónustu kaupir aðra flugleiðsöguþjónustu, skal þjónustuveitandinn telja með raunveruleg útgjöld fyrir þá þjónustu í öðrum rekstrarkostnaði sínum

Kostnaður vegna afskrifta skal miðast við samanlagða fasta-fjármuni í starfsemi fyrir flugleiðsöguþjónustu. Fastafjármunir skulu afskrifaðir í samræmi við áætlaðan rekstrartíma þeirra, með línulegri aðferð sem beitt er gagnvart upphaflegu kostnaðarverði eigna sem verið er að afskrifa. Þegar eignirnar eru í eigu veitanda flugleiðsöguþjónustu sem er háð hvatakerfi sem um getur í 2. mgr. 12. gr., má beita bókhaldsaðferð sem byggir á gangverði frekar en upphaflegu kostnaðarverði við útreikninga á afskriftum. Nota skal sömu aðferð þann tíma sem afskriftir standa yfir.

Fjármagnskostnaður skal vera jafn margfeldinu af:

- summu meðaltals nettó-bókfærðs virðis fastafjármuna sem notaðir eru af veitendum flugleiðsöguþjónustu sem er í rekstri eða í byggingu og meðalverðs nettó-veltufjármuna sem krafist er fyrir veitingu flugleiðsöguþjónustu og
- vegna meðaltali vaxtaskulda og arðsemi eigin fjár.

Sérstakur kostnaður er einstakur kostnaður í tengslum við veitingu flugleiðsöguþjónustu sem hefur fallið til á árinu.

3. Að því er varðar fimmtu undirgrein 2. mgr. skal vægisstuðullinn byggjast á hlutfalli fjármögnunarinnar, annaðhvort með skuldum eða eigin fé. Vextir skulda skulu vera jafnir meðaltali skuldavaxta veitanda flugleiðsöguþjónustu. Arðsemi eigin fjár skal reiknuð með tilliti til þeirrar fjárhagsáættu sem veitendur flugleiðsöguþjónustu taka með innlenda vexti skuldabréfa að leiðarljósi. Þegar veitandi flugleiðsöguþjónustu er háður hvatakerfi, sem um getur í 2. mgr. 12. gr., má bæta við aukagjöldum til að tryggja að nægilegt tillit sé tekið til sérstakrar fjárhagsáættu sem þessi veitandi tekur.

Þar sem eignirnar tilheyra ekki veitendum flugleiðsöguþjónustu en eru innifaldar í útreikningi á fjármagnskostnaði, skulu aðildarríkin sjá til þess að kostnaðurinn við þessar eignir sé ekki innheimtur tvisvar.

7. gr.

Skipting kostnaðar

1. Kostnaði við gjaldgenga þjónustu, aðstöðu og starfsemi í skilningi 5. gr. skal vera skipt á gagnsæjan hátt á gjaldtökusvæðin eftir því hvar kostnaðinn fellur til í raun.

Þegar kostnaður fellur til á mismunandi gjaldtökusvæðum, skal honum úthlutað hlutfallslega á grundvelli gagnsærra aðferða eins og krafist er í 8. gr.

2. Kostnaður við þjónustu á aðflugssvæði skal miðast við eftirfarandi þjónustu:

- flugturnsþjónustu, flugupplýsingaþjónustu á flugvöllum, þ.m.t. ráðgjafarþjónusta flugumferðar og viðbúnaðarþjónusta,
- flugumferðarþjónustu sem tengist aðflugi og brottflugi loftfars innan ákveðinnar vegalengdar frá flugvelli á grunni krafna um starfrækslu,
- viðeigandi ráðstöfun allra annarra þátta flugleiðsöguþjónustu, sem endurspeglar í réttu hlutfalli, hlutfallið á milli leiðarþjónustu og þjónustu fyrir aðflugssvæði.

3. Kostnaður við leiðarþjónustu skal miðast við kostnaðinn sem vísað er til í 1. mgr. að undanskildum kostnaði sem vísað er til í 2. mgr.

4. Ef undanþágur eru veittar sjónflugi í samræmi við 9. gr. skal veitandi flugleiðsöguþjónustu aðgreina kostnaðinn við veitingu flugleiðsöguþjónustu til sjónflugs frá kostnaði sem veittur er til blindflugs. Þennan kostnað má fastsetja með aðferðafræði jaðarkostnaðar, að teknu tilliti til ávinnings fyrir blindflug vegna þjónustu sem veitt er til sjónflugs.

8. gr.

flug verða að vera eingöngu innan loftrýmis aðildarríkisins sem um ræðir; flug mega ekki vera til farþega- eða farmflutninga, né heldur vegna staðsetningar eða flutnings á loftfarinu,

Gagnsæi kostnaðargrunnsins

1. Með fyrirvara um 18. gr. þjónustureglugerðarinnar skulu aðildarríki og/eða veitendur flugleiðsöguþjónustu skipuleggja skipti á upplýsingum um kostnaðargrunna, fyrirhugaðar fjárfestingar og áætlaða umferð við fulltrúa flugrýmismotenda ef þeir síðarnefndu óska eftir því. Þau skulu gera upplýsingar um viðkomandi kostnað, í samræmi við 5. gr., aðgengilegar á gagnsæjan hátt fyrir fulltrúa loftrýmisnotenda, framkvæmdastjórnina og þar sem við á, Evrópustofnunina um öryggi flugleiðsögu, a.m.k. árlega.

2. Upplýsingarnar, sem um getur í 1. mgr. skulu byggðar á upplýsingatöflum og ítarlegum reglum sem eru settar fram í II. viðauka eða, þegar aðildarríki hefur tekið ákvörðunina sem vísað er til í 6. mgr. 1. gr., eða hefur gefið framkvæmdastjórninni til kynna að það íhugi að taka slíka ákvörðun, í 1. hluta III. viðauka.

III. KAFLI

FJÁRMÖGNUN VEITINGAR FLUGLEIÐSÖGUÞJÓNUSTU MEÐ GJÖLDUM FYRIR FLUGLEIÐSÖGU

9. gr.

Undanþágur frá gjöldum fyrir flugleiðsögu

1. Aðildarríkin skulu veita undanþágur frá eftirfarandi leiðargjöldum:

- flug loftfara, þar sem leyfileg hámarksflugtaksþyngd er undir tveimur tonnum,
- blönduð sjónflug/blindflug á gjaldtökusvæðum þar sem þau eru eingöngu samkvæmt sjónflugi og þar sem ekki er krafist gjalds fyrir sjónflug,
- flug sem eingöngu eru til flutninga, í opinberri sendiför ríkjandi þjóðhöfðingja konungsríkis og nánustu vandananna hans, þjóðhöfðingja, ríkisstjórnarleiðtoga og ráðherra, verða að vera rökstudd í öllum tilvikum með viðeigandi stöðuvísi á flugáætluninni,
- leitar- og björgunarflug sem eru heimiluð af viðeigandi, þar til bærum aðila.

2. Aðildarríkin geta veitt undanþágu frá eftirfarandi leiðargjöldum:

- herflug herloftfars frá hvaða landi sem er,
- æfingaflug, eingöngu í heim tilgangi að afla vottorðs eða áritunar ef um áhafnir stjórnklefa er að ræða, þar sem þetta er rökstutt með viðeigandi athugasemd á flugáætluninni;

c) flug sem eru eingöngu vegna eftirlits eða prófana á búnaði sem notaður er eða er ætlaður til notkunar sem leiðsögu-tæki á jörðu niðri fyrir flugleiðsöguþjónustu, þó ekki staðsetningarflug loftfarsins sem um er að ræða,

d) flug sem endar á flugvellinum þar sem loftfarið tók á loft og þar sem engin landing á sér stað í millitíðinni,

e) sjónflug,

f) flug í mannúðarskyni, viðurkennd af viðeigandi, þar til bærum aðilum,

g) toll- og lögregluflug.

3. Aðildarríkin mega veita fluginu, sem vísað er til í 1. og 2. mgr., undanþágu frá aðflugssvæðagjöldum.

4. Ekki skal tekið tillit til kostnaðar sem fellur til við undanþáguflug við útreikning á einingarverði.

Þessi kostnaður skal samanstanda af:

- kostnaði við undanþegin sjónflug sem er tilgreindur í 4. mgr. 7. gr. og
- kostnaði við undanþegin blindflug, sem skal reikna sem margfeldi kostnaðar sem til fellur fyrir blindflug og hlutfall fjölda undanþeginna þjónustueininga og heildartala þjónustueininga; kostnaður sem fellur til við blindflug skal vera jafn heildarkostnaði að frádregnum kostnaði við sjónflug.

Aðildarríkin skulu tryggja að veitendum flugleiðsöguþjónustu sé endurgreitt fyrir veitta þjónustu við undanþegin flug.

10. gr.

Útreikningur á leiðargjöldum

1. Leiðargjaldið fyrir tiltekið flug á tilteknu leiðargjaldsvæði skal vera jafnt margfeldi einingarverðsins, sem komið var á fót fyrir þetta leiðargjaldtökusvæði og leiðarþjónustueiningarnar fyrir þetta flug.

2. Með fyrirvara um að aðildarríki hrindi í framkvæmd hvatakerfi með tilliti til veitenda flugleiðsöguþjónustu í samræmi við 2. mgr. 12. gr. skal reikna einingarverð í leiðargjaldsvæðinu með því að deila fjölda leiðarþjónustueininga sem hægt er að innheimta gjöld fyrir og spáð er fyrir viðeigandi ár í kostnaðinn sem spáð er fyrir um fyrir flugleiðsöguþjónustu. Kostnaðurinn sem spáð er fyrir um skal taka til jafnaðarins vegna of- eða vangeiðslna fyrri ára.

3. Leiðarþjónustueiningar skulu reiknaðar út í samræmi við IV. viðauka.

11. gr.

Útreikningur á gjöldum fyrir aðflugssvæði

1. Með fyrirvara um möguleikann í 3. gr. um fjármögnun á flugleiðsöguþjónustu á aðflugssvæði með öðrum fjármögnunarleiðum skal aðflugssvæðisgjald fyrir tiltekið flug á tilteknu aðflugsgjaldsvæði vera jafngilt margfeldi einingarverðs sem fastsett var fyrir þetta aðflugsgjaldsvæði og þjónustueiningar aðflugssvæðisins fyrir þetta flug.

2. Með fyrirvara um aðildarríki hrindi í framkvæmd hvatakerfi, með tilliti til veitenda flugleiðsöguþjónustu í samræmi við 2. mgr. 12. gr. skal reikna einingarverð á aðflugsgjaldsvæðinu með því að deila fjölda þjónustueininga aðflugssvæðis sem hægt er að innheimta gjöld fyrir, sem spáð er fyrir viðeigandi ár í kostnaðinn sem spáð er fyrir um fyrir flugleiðsöguþjónustu. Kostnaðurinn sem spáð er fyrir um skal taka til jafnaðarins vegna of- eða vangeiðslna fyrri ára.

3. Þjónustueiningar aðflugssvæðis skulu reiknaðar út í samræmi við V. viðauka.

12. gr.

Hvatakerfi

1. Aðildarríkin geta komið á fót eða samþykkt hvatakerfi í formi fjárhagslegra kosta eða ókosta sem beitt er á gagnsæjan hátt og án mismununar til að styðja við úrbætur á sviði veitingar flugleiðsöguþjónustu sem leiðir til annars útreiknings á gjöldum eins og sett er fram í 2. og 3. mgr. Beita má þessum hvötum gagnvart veitendum flugleiðsöguþjónustu og/eða loftrýmisnotendum.

2. Þegar aðildarríki ákveður að beita hvatakerfi gagnvart veitendum flugleiðsöguþjónustu skal það, að höfðu samráði sem um getur í 15. gr., ákvarða fyrir fram skilyrðin fyrir ákvörðun á hámarkseiningarverði eða hámarkstekjum fyrir hvert ár á tímabili sem er ekki lengra en fimm ár. Þessi skilyrði skulu ákvörðuð með tilvísun í áætlaðan kostnað (þ.m.t. fjármagnskostnaður) yfir tímabilið og geta einnig gert ráð fyrir fjárhagslegu svigrúmi (annaðhvort yfir eða undir áætluðum kostnaði) sem byggist á tilteknum þáttum í framkvæmd

veitenda flugleiðsöguþjónustu sem geta falið í sér skilvirkni, gæði þjónustu, framkvæmd tiltekinna verkefna, áfanga eða hæfni eða samvinnu við aðra veitendur flugleiðsöguþjónustu í því skyni að taka tillit til netáhrifa.

3. Þegar aðildarríki ákveður að beita hvatakerfi, ásamt breytilegri gjaldskrá að næturlagi, að því er varðar notendur flugleiðsöguþjónustu, skal það, að höfðu samráði sem um getur í 15. gr., aðlaga gjöld sem þau stofna til, svo þau endurspegli þá viðleitni sem þessir notendur sýna til að ná sem bestri nýtingu flugleiðsöguþjónustu, til að draga úr heildarkostnaði þessarar þjónustu og til að auka skilvirkni hennar, einkum með því að minnka gjöld samkvæmt búnaði í lofti sem eykur afkastagetu eða til að vega upp á móti óþægindunum sem fylgja því að velja minna ásetnar flugleiðir. Hvatakerfið skal hafa takmarkaðan gildistíma, gildissvið og umfang. Áætlaður sparnaður sem skapast af aukinni skilvirkni í rekstri skal bæta upp kostnaðinn við hvatakerfin innan hæfilegra tímamarka. Kerfið skal vera háð reglulegri endurskoðun í samvinnu við fulltrúa loftrýmisnotenda.

4. Aðildarríki, sem hafa komið á fót eða samþykkt hvatakerfi, skulu fylgjast með réttri framkvæmd veitenda flugleiðsöguþjónustu þessara hvatakerfa.

13. gr.

Ákvörðun einingarverðs fyrir gjaldtökusvæði

1. Aðildarríkin skulu tryggja að einingarverð sé ákvarðað árlega fyrir hvert gjaldtökusvæði. Þau geta einnig tryggt að einingarverð sé ákvarðað fyrir fram fyrir hvert ár á tímabili sem er ekki lengra en fimm ár.

2. Þegar um er að ræða óvæntar, stórfelldar breytingar á umferð eða kostnaði má breyta einingarverði á árinu.

3. Aðildarríkin skulu, þar sem við á, tilkynna framkvæmdastjórninni og Evrópustofnuninni um öryggi flugleiðsögu um einingarverð sem ákvarðað er fyrir hvert gjaldtökusvæði.

14. gr.

Innheimta gjalda

1. Aðildarríki geta innheimt gjöld með einu gjaldi fyrir hvert flug.

2. Notendur flugleiðsöguþjónustu skulu borga öll flugleiðsögu gjöld án tafar og að fullu.

3. Aðildarríki skulu sjá til þess að skilvirkum framfylgdarráðstöfunum sé beitt. Til þessara ráðstafana má telja synjun á þjónustu, farbann á loftfar eða aðrar framfylgdarráðstafanir í samræmi við gildandi lög.

15. gr.

Gagnsæi gjaldtökukerfisins

1. Aðildarríkin skulu tryggja að fulltrúar loftrýmisnotenda séu reglulega hafðir með í ráðum um gjaldtökustefnuna. Í þessu skyni skulu þau veita þeim nauðsynlegar upplýsingar um gjaldtökukerfi sitt eins og sett er fram í VI. viðauka eða þar sem aðildarríki hefur tekið ákvörðunina sem vísað er til í 6. mgr. 1. gr., með nauðsynlegum upplýsingum eins og sett er fram í 2. hluta III. viðauka og skal skipuleggja skilvirkt og gagnsætt samráð og skýrslugjöf til að leggja fram þessar upplýsingar ásamt upplýsingunum, sem um getur í 8. gr. í viðurvist hlutaðeigandi veitenda flugleiðsöguþjónustu.

2. Með fyrirvara um 18. gr. þjónustureglugerðarinnar, skulu viðeigandi skjöl gerð aðgengileg fulltrúum loftrýmisnotenda, framkvæmdastjórninni, Evrópustofnuninni um öryggi flugleiðsögu og innlendum eftirlitsyfirvöldum, þremur vikum áður en samráð og skýrslugjöf fer fram.

IV. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

16. gr.

Áfrýjun

Aðildarríki skulu tryggja að ákvarðanir sem teknar eru samkvæmt þessari reglugerð séu vel rökstuddar og eigi aðgang að skilvirkri endurskoðun eða áfrýjunarmeðferð.

17. gr.

Greitt fyrir eftirliti með að farið sé að settum reglum

Veitendur þjónustu á sviði flugleiðsögu greiða fyrir eftirliti og skoðunum innlenda eftirlitsyfirvaldsins eða viðurkenndrar stofnunar/fyrirtækis sem sinnir skoðunum fyrir hönd yfirvalda, þ.m.t. vettvangsheimsóknir. Þar til bærir aðilar skulu hafa umboð til:

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 6. desember 2006.

- a) að rannsaka viðeigandi bókhaldsgögn, upplýsingar um eignir, birgðir og allt annað efni sem skiptir máli við ákvörðun flugleiðsögugjalda,
- b) að taka afrit af eða gera útdrátti úr slíkum skjölum,
- c) að óska eftir munnlegum skýringum á staðnum,
- d) að fara inn á athafnasvæði, land eða í farartæki sem eru málinu viðkomandi. Slíkum rannsóknum og könnunum skal þannig háttáð að þær séu í samræmi við gildandi málsmeðferð í aðildarríkinu þar sem þær eiga að fara fram.

18. gr.

Gildistaka

1. Reglugerð þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

2. Hún kemur til framkvæmda 1. janúar 2007.

Aðildarríkin geta þó frestað beitingu 9., 10., 12., 13. og 14. gr., að því er varðar leiðargjöld, til 1. janúar 2008.

Aðildarríkin geta frestað beitingu 9. gr. og 11. – 15. gr. að því er varðar gjöld á aðflugssvæðum til 1. janúar 2010.

Ef aðildarríkin ákveða að fresta beitingu í samræmi við aðra og þriðju undirgrein skulu þau tilkynna framkvæmdastjórninni um það.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jacques BARROT

varaforseti.

I. VIÐAUKI

MAT Á SKILYRÐUM FYRIR VEITINGU FLUGLEIÐSÖGUÞJÓNUSTU Á FLUGVÖLLUM SEM FALLA UNDIR 6. MGR. 1. GR.

Skilyrðin sem meta á skv. 6. mgr. 1. gr. eru eftirfarandi:

1. Að hve miklu leyti veitendum flugleiðsöguþjónustu er fjálst að bjóða eða hættu að veita flugleiðsöguþjónustu á flugvöllum:
 - hvort efnahagslegar hindranir eru fyrir hendi, sem koma í veg fyrir að veitandi flugleiðsöguþjónustu bjóði fram eða hætti að veita flugleiðsöguþjónustu,
 - hvort lagalegar hindranir eru fyrir hendi, sem koma í veg fyrir að veitandi flugleiðsöguþjónustu bjóði fram eða hætti að veita flugleiðsöguþjónustu,
 - lengd samningstímabilsins,
 - hvort verklagsregla er fyrir hendi, sem leyfir að eignir og starfsfólk séu flutt frá einum veitanda flugleiðsöguþjónustu til annars.
2. Að hve miklu leyti flugvöllum er fjálst að ákvarða hver eigi að veita flugleiðsöguþjónustu þeirra, þ.m.t. möguleikinn að veita hana sjálfir:
 - hvort geta flugvalla eða annað sem getur stuðlað að því að þeir veiti sjálfir flugleiðsöguþjónustu sé til staðar,
 - hvort lagalegar, samningslegar eða verklegar hindranir sem hamlu getu flugvallar til að skipta um veitanda flugleiðsöguþjónustu séu til staðar,
 - hlutverk fulltrúa loftrýmisnotenda við val á veitanda flugleiðsöguþjónustu.
3. Að hve miklu leyti er til staðar úrval veitanda flugleiðsöguþjónustu, sem flugvellir geta valið úr:
 - ósveigjanleiki í skipulagi, sem takmarkar skilvirkt val á flugleiðsöguþjónustu fyrir flugvelli,
 - vísbendingar um aðra veitendur flugleiðsöguþjónustu, einnig möguleikinn á að veita sjálfur þjónustu, sem veitir flugvöllum valkosti við val á flugleiðsöguþjónustu.
4. Að hve miklu leyti flugvellir eru háðir þrýstingi vegna viðskiptakostnaðar eða reglum sem byggjast á hvatningu:
 - hvort samkeppni flugvalla um viðskipti flugrekanda sé virk,
 - að hve miklu leyti flugvellir bera kostnað við flugleiðsöguþjónustu,
 - hvort flugvellir starfa í samkeppnisumhverfi eða undir efnahagshvötum sem eru hannaðir fyrir verðtakmarkanir eða að hvetja á annan hátt til kostnaðarlækkunar.

	(n - 3) A	(n - 2) A	(n - 1) A	(n) F	(n + 1) F	(n + 2) P	(n + 3) P	(n + 4) P	(n + 5) P

Viðbótarupplýsingar um fjármagnskostnað

Meðalrekstrarfé									
Þar af meðaltal langtímaeigna									
Fjármagnskostnaður fyrir skatt (%)									
Arðsemi eigin fjár (%)									
Meðalvextir á skuldir (%)									

2. VIÐBÓTARUPPLÝSINGAR

Að auki skulu aðildarríkin og veitendur flugleiðsöguþjónustu leggja fram a.m.k. eftirfarandi upplýsingar:

- lýsing á aðferðum sem notaðar eru til að skipta kostnaði við aðstöðu og þjónustu milli mismunandi flugleiðsöguþjónustu, sem byggð er á skrá yfir aðstöðu og þjónustu samkvæmt flugleiðsöguáætlun Alþjóðaflugmálastofnunarinnar fyrir Evrópusvæðið (skjal 7754) og lýsing á aðferðunum sem notaðar eru til að skipta þeim kostnaði milli mismunandi gjaldtökusvæða,
- lýsing og skýring á muninum á milli áætlaðra- og raunverulegra talna fyrir ár (n - 1),
- lýsing og skýring á áætluðum kostnaði næstu fimm ár, byggt á viðskiptaáætluninni,
- lýsing á kostnaði sem fellur til hjá aðildarríkjum (annar ríkiskostnaður),
- lýsing og skýring á aðferðunum sem teknar eru upp til útreikninga á kostnaði vegna afskrifta: upphaflegt kostnaðarverð eða gangverð. Þegar teknar eru upp bókhaldsaðferðir sem byggja á gangverði, skal veita samanburðarhæfar upplýsingar um upphaflegt kostnaðarverð,
- rök fyrir fjármagnskostnaði, þ.m.t. þættir eignagrunnsins,
- lýsing á kostnaði fyrir hvern flugvöll fyrir sig fyrir hvert aðflugsgjaldsvæði; fyrir flugvelli með færri en 20 000 flutningaflugshreyfingar á ári, sem reiknaðar eru sem meðaltal síðustu þriggja ára, má setja fram samanlagðan kostnað fyrir hvern flugvöll,
- sundurliðun á kostnaði við veðurþjónustu, bæði beinum kostnaði og „Grunnkostnaði veðurþjónustu“, sem er skilgreindur sem kostnaður við hjálparbúnað og stoðþjónustu fyrir veðurþjónustu sem einnig þjónar kröfum um veðurþjónustu almennt. Þar á meðal er almenn greining og spár, veðurratsjár og eftirlit með gervihnetti, eftirlitskerfi fyrir yfirborð og efri loftrými, fjarskiptakerfi veðurþjónustu, miðstöðvar gagnavinnslu og grunnrannsóknir, þjálfun og stjórnun,
- lýsing á aðferðum sem notaðar eru til að skipta heildarkostnaði við veðurþjónustu og grunnkostnaði veðurþjónustu við almenningsflug á milli gjaldtökusvæða.

III. VIÐAUKI

SÉRSTAKAR KRÖFUR UM GAGNSÆI FYRIR VEITINGU FLUGLEIÐSÖGUPJÓNUSTU Á FLUGVÖLLUM SEM FALLA UNDIR 6. MGR. 1. GR.

1. KOSTNAÐUR VIÐ FLUGLEIÐSÖGUPJÓNUSTU

1.1. Upplýsingatafla

Veitendur flugleiðsöguþjónustu skulu fylla út eftirfarandi upplýsingatöflu fyrir hvert aðflugsgjaldsvæði sem þau bera ábyrgð á.

Tölurnar skulu vera rauntölur fyrir árið $(n - 3)$ fram til ársins $(n - 1)$ og áætlaðar tölur fyrir árið (n) og áfram. Raunkostnaður skal ákveðinn á grundvelli vottaðra reikninga. Áætlaður kostnaður skal ákveðinn í samræmi við viðskiptaáætlunina sem krafist er í vottorðinu.

Kostnaður skal ákveðinn í gjaldmiðli hvers lands fyrir sig.

Tafla 1

Heildarkostnaður

Fyrirtæki:

Gjaldtökusvæði:

Ár n:

$(n - 3)$ A	$(n - 2)$ A	$(n - 1)$ A	(n) F	$(n + 1)$ F	$(n + 2)$ P	$(n + 3)$ P	$(n + 4)$ P	$(n + 5)$ P

Kostnaður eftir tegund

	$(n - 3)$ A	$(n - 2)$ A	$(n - 1)$ A	(n) F	$(n + 1)$ F	$(n + 2)$ P	$(n + 3)$ P	$(n + 4)$ P	$(n + 5)$ P
Starfsfólk									
Annar rekstrarkostnaður									
Afskriftir									
Fjármagnskostnaður									
Sérstakur kostnaður									
Heildarkostnaður									

1.2. Viðbótarupplýsingar

Að auki skulu veitendur flugleiðsöguþjónustu leggja fram a.m.k. eftirfarandi upplýsingar:

- lýsing á aðferðum sem notaðar eru til að skipta kostnaði við aðstöðu og þjónustu milli mismunandi flugleiðsöguþjónustu, sem byggð er á skrá yfir aðstöðu og þjónustu samkvæmt flugleiðsöguáætlun Alþjóðaflugmálastofnunarinnar fyrir Evrópusvæðið (skjal 7754),
- lýsing og skýring á muninum á milli áætlaðra- og raunverulegra talna, sem ekki eru trúnaðarmál, fyrir árið $(n - 1)$,
- lýsing og skýring á áætluðum kostnaði næstu fimm ár, sem ekki er trúnaðarmál, og fjárfestingar í tengslum við áætlaða umferð,
- lýsing og skýring á aðferðunum sem teknar eru upp til útreikninga á kostnaði vegna afskrifta: upphaflegt kostnaðarverð eða gangverð,
- skýring á fjármagnskostnaði.

2. FJÁRMÖGNUN FLUGLEIÐSÖGUPJÓNUSTU

Veitendur flugleiðsöguþjónustu skulu veita eftirfarandi upplýsingar fyrir hvert aðflugsgjaldsvæði:

- lýsing á því hvernig kostnaður vegna flugleiðsöguþjónustu er fjármagnaður.

IV. VIÐAUKI

ÚTREIKNINGUR Á EININGUM LEIÐARÞJÓNUSTU

1. Þjónusta á flugleiðum skal reiknuð sem margfeldi af vegalengdarstuðlinum og þyngdarstuðlinum fyrir loftfarið sem um er að ræða.
2. Vegalengdarstuðullinn skal fenginn með því að deila með eitthundrað í þann fjölda kílómetra sem flogið er í stórbaugsboganum milli inn- og útflugspunkta gjaldtökusvæðisins, samkvæmt nýjustu, þekktu flugáætluninni eins og hún var skráð hjá viðkomandi loftfari að því er varðar flæði flugumferðar.
3. Ef inn- og útflugspunktar eins flugs eru hinir sömu á gjaldsvæði, skal vegalengdarstuðullinn vera jafn vegalengdinni í stórbaugsboganum milli þessara punkta og fjarlægasta punktsins á flugáætluninni.
4. Vegalengdin sem hafa skal til hliðsjónar skal vera minnkuð um 20 kílómetra fyrir hvert flugtak frá og fyrir hverja landingu á yfirráðasvæði aðildarríkis.
5. Þyngdarstuðullinn, settur fram sem tala með tveimur aukastöfum, skal vera kvaðratrót hlutfallsins sem fengið er með því að deila með fimmtíu í fjölda tonna í skráðum hámarksflugtaksmassa loftfarsins eins og fram kemur í lofthæfiskirteininu eða öðru sambærilegu opinberu skjali sem umráðandi leggur fram. Þar sem þessi þyngd er óþekkt, skal notast við massa þyngsta loftfars sömu gerðar sem þekkt er. Þar sem loftfar hefur fleiri en einn skráðan hámarksflugtaksmassa skal notast við þann hæsta. Ef umráðandi loftfars rekur tvö eða fleiri loftför, sem eru ólíkar útgáfur af sömu tegundinni skal meðaltal hámarksflugtaksmassa allra loftfara hans af þeirri tegund vera notuð fyrir hvert loftfar af þeirri tegund. Reikna skal út þyngdarstuðul fyrir hverja tegund loftfars og fyrir hvern umráðanda a.m.k. einu sinni á ári.

V. VIÐAUKI

ÚTREIKNINGUR Á EININGUM AÐFLUGSSVÆÐAÞJÓNUSTU

1. Einingar aðflugssvæðaþjónustu skulu vera jafnar þyngdarstuðuls loftfarsins sem um er að ræða.
2. Þyngdarstuðullinn, sem gefinn er upp sem tala með tveimur aukastöfum, skal vera hlutfall sem fengið er með því að deila með fimmtíu í fjölda tonna í skráðum hámarksflugtaksmassa loftfarsins, sbr 5. mgr. IV. viðauka, í veldinu 0,7. Á fimm ára aðlögunartímabili eftir útreikning á fyrsta einingarverðinu fyrir aðflugssvæði samkvæmt þessari reglugerð, skal veldisvísirinn þó vera á bilinu 0,5 og 0,9.

2. VIÐBÓTARUPPLÝSINGAR

Að auki skulu viðkomandi aðildarríki safna saman og leggja fram a.m.k. eftirfarandi upplýsingar:

- lýsingu og grunnforsendur fyrir stofnsetningu mismunandi gjaldtökusvæða, einkum með tilliti til aðflugsgjaldsvæðis og mögulegra víxlنيðurgreiðslna milli flugvalla,
 - lýsingu og útskýringu á útreikningi á áætluðum þjónustueiningum sem taka má greiðslu fyrir,
 - lýsingu og útskýringu á þeim aðferðum sem notaðar eru með tilliti til endurheimtar á jöfnuði sem verður til vegna of mikillar eða of lítillar endurheimtar fyrri ára,
 - lýsingu á stefnu um undanþágur og lýsingu á fjármögnunarleiðum til að standa undir tengdum kostnaði,
 - lýsingu á öðrum tekjum, ef einhverjar eru,
 - lýsingu og útskýringu á hvötum sem beint er að veitendum flugleiðsöguþjónustu og einkum fyrirkomulagi sem beita á við ákvörðun reglna um svið einingarverðs. Lýsingu og útskýringu á markmiðum í tengslum við frammistöðu og fyrirkomulagið við að taka tillit til þeirra við ákvörðun hámarkseiningarverðs,
 - lýsingu á áætlun veitenda flugleiðsöguþjónustu til að mæta áætlaðri eftirspurn og frammistöðumarkmið,
 - lýsingu og útskýringu á hvötum sem beint er að notendum flugleiðsöguþjónustu.
-